

عنوان مقاله:

بررسی شیوع پوسیدگی دندان های خلفی در مصرف کنندگان بیش از دوسال ناس و پان در شهر بندر عباس در سال 1397

محل انتشار:

دومین کنگره سالیانه کشوری دانشجویی طبّری و بیست و دومین کنگره سالیانه کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی مازندران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

زهرا میرشکاری - دانشجوی دندانپزشکی، نویسنده مسوول، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران

سجاد شاملو - دانشجوی دندانپزشکی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران

فاطمه علیمردادی - متخصص تشخیص بیماری های دهان و فک و صورت، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران

صابر بابازاده - متخصص سلامت جامعه نگر دهان، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: مطالعات علمی نشان می دهد که تنباکوی غیرتدخینی به اندازه تنباکوهای تدخینی مضر می باشد. خشکی دهان یکی از عوارض استعمال مواد مخدر می باشد، که خود موجب کاهش PH بزاق و در نتیجه ایجاد پوسیدگی می بود. با توجه به دسترسی آسان به این محصولات و نا آگاهی بسیاری از مصرف کنندگان از عوارض آن بر روی سلامت دهان بر آن شدیم مطالعه ای را با هدف بررسی شیوع پوسیدگی دندان های خلفی در مصرف کنندگان بیش از دوسال ناس و پان در شهر بندر عباس در سال 1397 انجام دهیم. روش کار: مطالعه از نوع مشاهده توصیفی - مقطعی می باشد. جمعیت مورد مطالعه که با نمونه گیری از نوع خوشه ای چند مرحله ای انتخاب شدند، شامل 102 نفر از افراد مصرف کننده تنباکوهای غیرتدخینی با شرط استفاده مداوم بیش از دو سال می باشد و از 4 نقطه مختلف بندرعباس انتخاب شدند. روش جمع آوری داده ها به صورت معاینه بالینی و تکمیل چکلیست توسط معاینه گر بود. پوسیدگی در این مطالعه عبارت بود از، از دست رفتن سطح مینا و یا عاج و یا تخریب ریشه بنحوی که با چشم قابل مشاهده باشد. روش انجام معاینه بالینی بصورت مشاهده ای و با استفاده از آینه یکبار مصرف و آبسلانگ و نور مستقیم بوده و سپس داده ها وارد نرم افزار SPSS ورژن 23 شده و توسط آمار توصیفی و آزمون های همبستگی Eta، اسپیرمن و پیرسون مورد بررسی قرار گرفته و سطح معنی داری 0.05 در نظر گرفته شد. نتایج: نتایج نشان داد که میزان پوسیدگی در کل دهان 4.38 ± 5.22 می باشد که بخش عمده ی پوسیدگی ها در دندان های خلفی با میزان 2.91 ± 3.66 بود. میانگین مدت زمان مصرف جمعیت مورد مطالعه 9.52 ± 10.37 سال می باشد. اگرچه با افزایش سن و افزایش مدت زمان مصرف ناس و پان شیوع پوسیدگی های خلفی بیشتر بود ولی ارتباط معنی داری دیده نشد (به ترتیب $p=0.648$ و $p=0.416$). میزان پوسیدگی در دندان های خلفی در سطوح مختلف دندان متفاوت بود به گونه ای که میزان پوسیدگی در سطوح مزایال نسبت به سطوح دیستال و سطوح باکال نسبت به سطوح لینگوال بالاتر دیده شد. شیوع پوسیدگی های دندان های خلفی به شکل معنی داری در جنس مونث بیشتر دیده شد ($p<0.05$) البته شاید بتوان آنرا به تعداد کم افراد مونث انتخابی نسبت داد. نتیجه گیری: نتایج مطالعه ما نشان می دهد که میزان پوسیدگی در دندان های خلفی در افراد مصرف کننده ی ناس و پان نسبت به میزان پوسیدگی در افراد عادی در سایر مطالعات بیشتر می باشد. از این رو آگاهی رسانی به بخش های متولی سلامت دهان جهت مداخله ی درمانی پوسیدگی های افراد مبتلا و تصمیم گیری جهت اجرای محدودیت های قانونی دسترسی به ناس و پان توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

ناس، پان، پوسیدگی، دندان، خلفی

